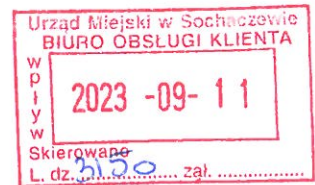

11.09.2023

[Signature]

Warszawa, 2023.09.05

**SAMORZĄDOWE
KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
W WARSZAWIE**
01-161 Warszawa, ul. Obozowa 57
tel. 22 622-49-61 do 4
NIP: 526-16-56-044, REGON: 010357000

KO A 3363/OŚ/23

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze
w Warszawie

w składzie orzekającym:

- 1) Kajetan Ziółek – przewodniczący
(sprawozdawca)
- 2) Michał Jasiński – członek
- 3) Katarzyna Kalata - członek

działające na podstawie art. 17 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego /k.p.a./ (Dziennik Ustaw z 2023r. poz. 775 z późn. zm.) oraz art. 1 i 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. z 2018 r., poz. 570), po rozpatrzeniu odwołań: p. Radosława Wasilewskiego, p. Krystyny Szatkowskiej, p. Alana Tomaszewskiego, p. Sylwestra Szatkowskiego, pp. Ewy i Cezarego Fedec, p. Justyny i Janusza Pietrowskich, p. Małgorzaty Wejers, p. Marioli Kuśmirek, p. Jacka Małczaka, p. Magdaleny Czernic od decyzji Burmistrza Miasta Sochaczew z dnia 10.05.2023 r. znak: GOŚ.6220.3.2020 ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie mostu na rzece Bzurze na terenie miasta Sochaczew - wnioskodawca Zarząd Powiatu w Sochaczewie, w imieniu którego działa Promost Consulting sp. z o.o. sp. k. w Rzeszowie od decyzji

orzeka:

na podstawie art.138 § 1 pkt 1 k.p.a. w związku z art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. art. 82 i art. 85 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach

oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2023 r., poz. 1094 z późn. zm.), § 3 ust. 1 pkt 62 i 71 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 z późn. zm.)

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję

UZASADNIENIE

Kolegium ustaliło, co następuje.

Decyzją Burmistrza Miasta Sochaczew z dnia 10.05.2023 r. znak: GOŚ.6220.3.2020 ustalono środowiskowe uwarunkowania dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie mostu na rzece Bzurze na terenie miasta Sochaczew - wnioskodawca Zarząd Powiatu w Sochaczewie, w imieniu którego działa Promost Consulting sp. z o.o. sp. k. w Rzeszowie od decyzji.

Od ww. decyzji wpłynęły odwołania p. Radosława Wasilewskiego, p. Krystyny Szatkowskiej, p. Alana Tomaszewskiego, p. Sylwestra Szatkowskiego, pp. Ewy i Cezarego Fedec, pp. Justyny i Janusza Pietrowskich, p. Małgorzaty Wejers, p. Marioli Kuśmirek, p. Jacka Małczaka, p. Magdaleny Czernic. Odwołania zostały wniesione w terminie.

W ww. odwołaniach (oprócz odwołań p. Radosława Wasilewskiego i p. Magdaleny Czernic) podniesiono, że: Burmistrz Miasta Sochaczew nie jest obiektywny, ponieważ decyzja jest wydana na wniosek Zarządu Powiatu Sochaczewskiego, Raport nie obejmuje całości inwestycji, tj. „głównej arterii dojazdowej” do mostu, w raporcie pominięto wpływ przedsięwzięcia na leżące w górze rzeki obszary Natura 2000 tzw. „siedliskowe” pn. „Dolina Rawki” i „Pradolina Bzury-Neru”, a lekceważąco potraktowano obszary Natura 2000 leżące w dole rzeki: „Kampinoska Dolina Wisły” i „Dolina Środkowej Wisły”, nie wykorzystano do powstania Raportu badań i obserwacji środowiska wykonanych na zlecenie firmy Endico Sp. z o.o. dla „Małej Hydroelektrowni w Sochaczewie, nie wymieniono „wariantu zerowego”, zastosowane ekrany akustyczne nie spowodują rozproszenia zanieczyszczeń odkomunikacyjnych na tak małych odległościach, w postanowieniu nie przeanalizowano wpływu nowej przeprawy na bezpieczeństwo ruchu drogowego i ryzyko zaistnienia poważnych

awarii i katastrof,
nie nakazano przeanalizowania wzajemnego wpływu projektowanej przeprawy mostowej i przepraw mostowych planowanych w ramach Centralnego Portu Komunikacyjnego (CPK) - w ciągu linii kolejowej (szprychy) CPK- Warszawa-Płock-Gdańsk i w ciągu drogi S-50, tj. Autostradowej Obwodnicy Warszawy,
w postanowieniu nie nakazano zwrócić szczególnej uwagi na konflikt społeczny związany z planowaną przeprawą.
Wniesiono o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości.

W odwołaniu p. Radosława Wasilewskiego podniesiono, że:
naruszono art. 10 § 1 k.p.a. poprzez nieinformowanie stron o wszystkich dokumentach wytwarzanych w postępowaniu i nierówne traktowanie stron w dostępie do informacji o poszczególnych etapach postępowania,
bezzasadne uznanie przez RDOŚ za oczywistą omyłkę istotnych błędów wcześniejszego postanowienie (naruszenie art. 113 § 1 w zw. z art. 126 k.p.a.),
naruszenie art. 97 § 2 k.p.a. w zw. z art. 10 § 1 k.p.a. poprzez niepoinformowanie przez Burmistrza o podjęciu zawieszzonego postępowania,
kierowanie i przyjmowanie licznych dokumentów do/od osoby prawnej zamiast do p. Dawida Ligody, będącego pełnomocnikiem wnioskodawcy (naruszenie art. 33 § 1 k.p.a.),
naruszenie art. 7 i 7 k.p.a. przez RDOŚ i Burmistrza poprzez niewyjaśnienie spraw mających istotny wpływ na rozstrzygnięcie,
oparcie decyzji na niewłaściwej podstawie prawnej, tj. art. art. 84 i 85 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r., poz. 1094 z późn. zm.; dalej: ustawa środowiskowa lub uooś) zamiast art. 82 i art. 85 ust. 2 pkt 1 tej ustawy (naruszenie art. 107 § 1 k.p.a.),
naruszenie art. 107 §§ 1 i 3 k.p.a. poprzez niejasne i pełne błędów sformułowanie sentencji decyzji i niejasne uzasadnienie decyzji.
Istotne wskazania w ww. odwołaniu, co do naruszenia przepisów prawa materialnego (ustawy środowiskowej) to:
naruszenie art. 66 ust. 1 pkt 16 i art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy środowiskowej poprzez niewyegzekwowanie w raporcie propozycji

monitoringu oddziaływania przedsięwzięcia na najbliższe obszary Natura 2000,
nieustosunkowanie się do uwag społeczeństwa (naruszenie art. 80 ust. 1 pkt 3 ustawy środowiskowej); nieuwzględnienie przez Raport „wariantu zerowego”,
brak zwrócenia w Raporcie uwagi na konflikt społeczny związany z kosztowną inwestycją,
pominięcie potencjalnego wpływu inwestycji na leżące w górze rzeki obszary Natura 2000 tzw. „siedliskowe” pn. „Dolina Rawki” i „Pradolina Bzury-Neru”, a lekceważąco potraktowano obszary Natura 2000 leżące w dole rzeki: „Kampinoska Dolina Wisły” i „Dolina Środkowej Wisły”,
nieprzeanalizowanie wpływu inwestycji na bezpieczeństwo ruchu drogowego,
nieprzeanalizowanie wzajemnego wpływu planowanej przeprawy mostowej i przepraw mostowych planowanych w ramach CPK,
pominięcie w Raporcie wymagającego rozbudowy ciągu ulic Dewajtis-Spacerowa-Gawłowska,
brak przeanalizowania problemu spływu wód powodziowych i przewietrzania doliny rzecznej, a także zanieczyszczania światłem,
nie uwzględniono ustaleń dokumentów strategicznych w zakresie rozwoju przestrzennego, a m.in. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Sochaczew,
krawędź jezdni projektowanej drogi klasy „G” ma przebiegać w odległości zaledwie ok. 10 m od niektórych domów jednorodzinnych, a Raport i decyzja Burmistrza bezrefleksyjnie przechodzą nad tym do porządku,
naruszenie art. 80 ust. 1 pkt 1 ustawy środowiskowej przez bezkrytyczne zacytowanie postanowienia uzgadniającego RDOŚ,
nieumieszczenie w decyzji jednoznacznego stwierdzenia dotyczącego potrzeby ustanowienia tzw. „obszaru ograniczonego użytkowania”,
naruszenie art. 82 ust. 1 pkt 4 i art. 82 ust. 2 pkt 1,2,3 ustawy środowiskowej poprzez brak przedstawienia stanowiska odnośnie konieczności przeprowadzenia OoŚ na etapie uzyskiwania przez inwestora tzw. „decyzji ZRID”,
naruszenie art. 72 ust. 2 pkt 2 ustawy środowiskowej przez pominięcie przy kwalifikowaniu przedsięwzięcia § 3 ust. 1 pkt 71 rozporządzenia wykonawczego do ustawy środowiskowej dla przełożenia głównej

magistrali wodociągowej.

Zaskarżono ww. decyzję środowiskową, a także poprzedzającą ją postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z 12.01.2023 r. sprostowane postanowieniem z 16.03.2023 r. Wniesiono o uchylenie ww. aktów administracyjnych.

W odwołaniu p. Magdaleny Czernic podniesiono:

naruszenia przepisów art. art. 7, 9, 77 i 107 k.p.a. skutkiem niedostatecznego zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego,

naruszenie art. art. 7, 77 i 80 k.p.a. - wydanie decyzji w oparciu o niepełny materiał dowodowy bez należytej analizy raportu oddziaływania przedsięwzięcia,

naruszenie art. 10 § 1 k.p.a. w zw. z art. 74 ust. 3 ustawy środowiskowej poprzez wyznaczenie obwieszczeniem zbyt krótkiego (7 dni) terminu do zapoznania się z materiałem dowodowym oraz wniesienia uwag i zastrzeżeń,

naruszenie art. 10 § 1 k.p.a. w związku z art. 74 ust. 3 uoos przez nieinformowanie stron o przebiegu postępowania i wydawanych w sprawie dokumentach,

naruszenie art. 10 § 1 k.p.a. w związku z art. 74 ust. 3 uoos poprzez zawiadomienie o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dopiero obwieszczeniem z dnia 17.01.2023 r., w sytuacji gdy obowiązek przeprowadzenia oceny został nałożony postanowieniem Burmistrza z dnia 30.07.2020 r.,

naruszenie art. 10 § 1 k.p.a. w związku z postanowieniami konwencji z Aarhus poprzez utrudnienie stronom dostępu do informacji zawartych w Raporcie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, co uniemożliwiło zgłoszenie szczegółowych uwag co do jego treści i prawidłowości,

naruszenie art. 8 i 107 § 3 k.p.a. poprzez naruszenie zasady pogłębiania zaufania do władzy publicznej i niewystarczające uzasadnienie decyzji poprzez zaniechanie odniesienia się do licznych uwag uczestników postępowania, a także zaniechanie uzasadnienia w zakresie najkorzystniejszego wariantu oraz porównania go z innymi wariantami,

naruszenie art. 107 § 1 pkt 1,3, 4, 6 k.p.a. poprzez wydanie decyzji bez prawidłowego oznaczenia organu administracji publicznej, bez oznaczenia stron postępowania oraz ze wskazaniem nieprawidłowej podstawy prawnej.

Podniesiono następujące naruszenia uoos:

naruszenie art. 62 ust. 1 pkt 1 uoos poprzez nienależytą analizę i niewłaściwą ocenę oddziaływania na środowisko, w zakresie wpływu na zdrowie ludzi, dobra materialne oraz wzajemne oddziaływanie ww. elementów,

naruszenie art. 62 ust. 1 pkt 2 uoos poprzez brak wszechstronnej analizy i właściwej oceny możliwości wystąpienia i sposobów zapobiegania oraz zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko,

naruszenie art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. d, e i g uoos poprzez nienależyte wykonanie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia w zakresie emisji i występowania innych uciążliwości, ocenionej w oparciu o wiedzę naukową,

naruszenie art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. f uoos poprzez zlokalizowanie przedsięwzięcia na obszarze, na którym standardy jakości środowiska, w szczególności w zakresie emisji spalin oraz hałasu zostały przekroczone,

naruszenie art. 63 ust. 1 pkt 3 lit. g uoos poprzez zaniechanie dokonania oceny oddziaływania w zakresie odstąpienia od realizacji przedsięwzięcia,

naruszenie art. 63 ust. 4 w zw. z ust. 1 uoos poprzez brak wydania postanowienia nakazującego uzupełnienie Raportu w kontekście uwag RDOŚ w postanowieniu z 15.07.2022 r. odmawiającego uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia,

naruszenie art. 66 ust. 1 w zw. z art. 62 uoos poprzez wydanie decyzji na podstawie Raportu niezawierającego wszystkich niezbędnych informacji i analiz, bez wyegzekwowania od wnioskodawcy złożenia jednolitego, jednoznacznego tekstu Raportu zawierającego wszystkie niezbędne analizy i opracowania,

naruszenie art. 68 ust. 1 uoos poprzez nienależyte określenia przez organ zakresu raportu i bez uwzględnienia stanu współczesnej wiedzy i metod z pominięciem istniejących możliwości technicznych i dostępności danych,

naruszenie art. 71 ust. 1 uoos poprzez określenie środowiskowych uwarunkowań przedsięwzięcia w sytuacji braku należytej oceny wpływu inwestycji na otoczenie,

naruszenie art. 74 ust. 1 pkt 3a uoos poprzez nienależyte oznaczenie obszaru oddziaływania na mapie załączonej do wniosku, w tym różnego przebiegu granic tego obszaru na załącznikach do Raportu

w stosunku do wniosku,
naruszenie art. 79 ust. 1 uoos poprzez uniemożliwienie należytego udziału społeczeństwa w postępowaniu,
naruszenie art. 33 ust. 1 pkt 7 uoos, poprzez wydanie decyzji przed upływem 30 - dniowego terminu do składania uwag i wniosków, od zawiadomienia o zabraniu materiału dowodowego w sprawie,
naruszenie art. 80 uoos poprzez wydanie decyzji w oparciu i raport nieuwzględniający wpływ, zasięg i zakres oddziaływania inwestycji na środowisko,
naruszenie art. 81 uoos przez brak prawidłowego rozważenia innej lokalizacji przedsięwzięcia,
naruszenie art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b i c uoos poprzez brak zapobiegania i właściwego ograniczenia oraz prawidłowego monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w szczególności w zakresie emisji,
naruszenie art. 82 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 uoos poprzez błędne uznanie, że nie zachodzi konieczność przeprowadzenia ooś w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji wymienionych w ww. przepisie (art. 72 ust. 1 ...- jw.),
naruszenie art. 82 ust. 1 pkt 3 uoos w zw. z art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska poprzez nieprawidłowe wskazanie, że w okolicznościach niniejszej sprawy nie zachodzi konieczność ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania,
naruszenie art. 82 ust. 1 pkt 5 uoos poprzez brak nałożenia na wnioskodawcę obowiązku przedstawienia odpowiedniej analizy porealizacyjnej,
naruszenie art. 85 ust. 1 i ust. 3 uoos poprzez nienależyte uzasadnienie zaskarżonej decyzji, tj. brak informacji o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa i brak właściwym informacji w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i uwzględnione ustalenia Raportu oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia,
Wskazano też na naruszenie przepisów k.p.a. i uoos poprzez zaakceptowanie i oparcie decyzji na Raporcie, w sytuacji gdy w stosunku do niego są uzasadnione zarzuty, a m.in. to, że brak analizy wzajemnego wpływu projektowej przeprawy mostowej i przepraw mostowych w ramach CPK - jeden z zaprezentowanych przez CPK wariantów mostu kolejowego biegnie w odległości zaledwie kilkuset

metrów od proponowanej przeprawy mostowej. Ponadto nie wykonano odpowiedniej analizy stanu bieżącego, która stanowi niezbędną podstawę wyjściową do prac.

Wniesiono o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji (art. 138 § 2 k.p.a.) z obowiązkiem przeprowadzenia rozprawy administracyjnej (art. 136 k.p.a.) i nałożenia na wnioskodawcę w trybie art. 63 ust. 4 w zw. z ust. 1 obowiązku sporządzenia aktualnego raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko z uwzględnieniem wymienionych przez stronę odwołującą się elementów, a m.in. analizy i oceny oddziaływania przedsięwzięcia na ruch drogowy, emisję zanieczyszczeń, hałasu, ekspozycję świetlną i wpływ na zdrowie ludzi oraz bioróżnorodność, szczegółową analizę wariantu zerowego ewentualnie o zmianę zaskarżonej decyzji i odmowę wydania decyzji w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Wniesiono też o uchylenie w całości postanowienia RDOŚ z 12.01.2023 r. (WOOŚ-I.4221.202.ACH.5) i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Kolegium zważyło, co następuje.

Odwołania nie zasługują na uwzględnienie.

Okoliczności sprawy zostały należycie wyjaśnione, materiał dowodowy został zebrany i rozpatrzony w sposób dostateczny, o czym w części odnoszącej się do zarzutów prawa materialnego. Zarówno przez RDOŚ jak i przez organ I instancji została dokonana należyta analiza sporządzonego w sprawie Raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (o czym również niżej; dalej: Raport). Zatem nie zostały naruszone art. 7, art. 9, art. 77, art. 107 i art. 80 k.p.a. 7 - dniowy termin do zapoznania się z materiałem dowodowym był istotnie za krótki, jednakże strony mogły zapoznać się z aktami sprawy od 30.03.2023 r. do dnia wydania decyzji 10.05.2023 r., a więc miały na to ponad miesiąc. Ponadto organ I instancji obwieszczeniem z 17.01.2023 r. (od 18.01.2023 r.) wyznaczył stronom 30 - dniowy termin na składanie uwag i wniosków zgodnie z art. 33 ust. 1 pkt 7 uoos. Stąd strony mogły zapoznać się z aktami, w tym z Raportem i postanowieniem RDOŚ z dnia 12.01.2023 r. o uzgodnieniu realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, a także mogły składać uwagi, w stosunkowo długim terminie ustawowym. Nie ma znaczenia dla

sprawy, że obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko został nałożony postanowieniem Burmistrza Miasta Sochaczew z 30.07.2020 r., a obwieszczenie o przystąpieniu do przeprowadzenia ooś w tej sprawie wydane dopiero 17.01.2023 r., gdyż okres do wydania decyzji w tej sprawie (10.05.2023 r.) był wystarczająco długi dla zapoznania się z aktami sprawy i sformułowania stanowiska w sprawie przez strony. W tym stanie sprawy nie doszło do naruszenia art. 10 § 1 k.p.a. w zw. z postanowieniami konwencji z Aarhus, gdyż stronom nie utrudniono w sposób znaczący dostępu do informacji zawartych w Raporcie, jak i w pozostałych aktach sprawy. W decyzji (str. 64) zawarto informację o wniesionych protestach (zarzuty dotyczą w szczególności lokalizacji inwestycji i nadmiernych uciążliwości związanych z emisją zanieczyszczeń do powietrza i emisją hałasu, które będą występować podczas ruchu pojazdów) i odpowiedź na te protesty (na str. 65 i 68). Strony postępowania to mający prawa rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania obiektu (art. 74 ust. 3a i ust. 1a uooś).

Zarzuty naruszenia prawa materialnego (uooś), również nie zasługują na uwzględnienie.

Jak wynika z zaskarżonej decyzji, przeanalizowano i oceniono oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko w zakresie bezpośredniego wpływu na środowisko oraz wpływu na zdrowie ludzi, dobra materialne oraz wzajemne oddziaływanie ww. elementów i dokonano analizy i właściwej oceny w zakresie sposobów zapobiegania oraz zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowiska – tak wynika z treści zaskarżonej decyzji (zarówno z części wstępnej decyzji, jak i z jej uzasadnienia). Stąd nie zostały naruszone art. 62 ust. 1 i 2 uooś. W sprawie emisji i występowania innych uciążliwości oraz ryzyka wystąpienia poważnej awarii, decyzja zawiera odniesienie na str. 11 i n. oraz 22 oraz Raport na str. 52 i n. części opisowej – brak podstaw do stawiania zarzutu naruszenia art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. d, e i f uooś. Na obszarze, na którym standardy jakości środowiska, w szczególności w zakresie spalin oraz hałasu zostaną przekroczone w fazie eksploatacji przedsięwzięcia, decyzja nakazuje wykonanie ekranów akustycznych (por. str. 14 decyzji), a ponadto wskazuje na ewentualne przekroczenia emisji spalin, które będą zmniejszone przez poprawę jakości nawierzchni i co

za tym idzie bardziej płynną jazdę (poza tym określony stan techniczny pojazdów i rodzaj stosowanego paliwa nie należą od rozwiązań projektowych drogi), zatem zarzut naruszenia art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. f uoos jest niezasadny. W załączonej przez wnioskodawcę do akt Karcie Informacyjnej Przedsięwzięcia wskazano na wariant polegający na niepodejmowaniu przedsięwzięcia podnosząc, że niepodejmowanie przedsięwzięcia spowoduje, iż warunki komunikacyjne w mieście Sochaczew będą wymagały dalszego korzystania z dwóch istniejących mostów, co generuje korki i hałas. W ww. zakresie Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (dalej: Raport) na str. 90 i 91 części opisowej oraz w części stanowiącej streszczenie w języku niespecjalistycznym – str. 19 wskazuje skutki niepodejmowania przedsięwzięcia. Raport został zatwierdzony postanowieniem uzgadniającym RDOŚ i zaskarżoną decyzją. Brak zatem podstaw do stawiania zarzutu naruszenia art. 63 ust. 1 pkt 3 lit. g uoos. Postanowienie RDOŚ z 15.07.2022 r. zostało zastąpione postanowieniem tego organu z 12.01.2023 r. (sprostowanym postanowieniem z 16.03.2023 r.) uzgadniającym realizację przedsięwzięcia. Raport został uzupełniony i oceniony w ww. postanowieniu RDOŚ z 12.01.2023 r. i w zaskarżonej decyzji. Raport zawiera wymagane przepisami art. 66 ust. 1 w zw. z art. 62 uoos elementy (wszystkie niezbędne informacje i analizy). Zdaniem Kolegium, organ I instancji w postanowieniu z 30.07.2020 r. należycie określił zakres raportu zgodnie z uwzględnieniem stanu współczesnej wiedzy i metod i nie pominął istniejących możliwości technicznych i dostępności danych (Raport został zatwierdzony co do meritum przez właściwy organ tj. RDOŚ), a więc nie został naruszony art. 68 ust. 1 oos. Wpływ przedsięwzięcia na otoczenie został należycie oceniony w Raporcie, a następnie w postanowieniu RDOŚ i zaskarżonej decyzji (brak podstaw do stawiania zarzutu naruszenia art. 71 ust. 1 uoos). Obowiązują granice przedsięwzięcia zaznaczone na załącznikach graficznych do Raportu (należy uznać, że wniosek został w tym zakresie zmodyfikowany) zatwierdzonego w postanowieniu RDOŚ z 12.01.2023 r. i zaskarżonej decyzji, a więc nie został naruszony art. 74 ust. 1 pkt 3a uoos. Udział społeczeństwa w postępowaniu został zapewniony (por. uzasadnienie nin. decyzji w zakresie oceny zarzutów naruszenia przepisów postępowania – jw.). To samo dotyczy zachowania 30-dniowego terminu do składania uwag i wniosków 9art.

33 ust. 1 pkt 7 uoos). RDOŚ nakazał uzupełnienie Raportu i Raport został uzupełniony, a RDOŚ postanowieniem z 12.01.2023 r. go zatwierdził (brak zatem podstaw do formułowania zarzutu naruszenia przepisów art. 80 uoos). Brak podstaw do zastosowania art. 81 uoos - zaakceptowany został jeden z wariantów wskazanych przez wnioskodawcę (wariant nr 4); nie stwierdzono braku możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę. Zarówno Raport jak i postanowienie RDOŚ oraz zaskarżona decyzja, uwzględniają zapobieganie i monitorowanie oddziaływania przedsięwzięcia m.in. w zakresie emisji (art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b i c uoos) – por. Raport część opisowa str. 231 i n. W postanowieniu RDOŚ z 12.01.2023 r. – pkt III przed rozpoczęciem realizacji przedsięwzięcia nie stwierdzono konieczności przeprowadzania ooś w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 uoos. Brak podstaw do kwestionowania stanowiska RDOŚ, w tym w zaskarżonej decyzji o ooś. W omawianym przypadku, z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie wynika, że mimo zastosowania dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych nie mogą być dotrzymane standardy jakości środowiska poza terenem zakładu lub innego obiektu. W zaskarżonej decyzji wskazano (str. 68), że: „Przy zastosowaniu środków zabezpieczających i minimalizujących oddziaływanie przedsięwzięcia nie przewiduje się ustanawiania obszaru ograniczonego użytkowania.” Por. też Raport (streszczenie/.../ str. 33). Stąd zarzut, że powinien być dla ww. inwestycji ustanowiony obszar ograniczonego użytkowania, jest niezasadny (art. 82 ust. 1 pkt 3 uoos w związku z art. 135 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska – Dz. U. z 2022 r., poz. 2556 z późn. zm.). Nałożenie na wnioskodawcę obowiązku przedstawienia analizy porealizacyjnej jest fakultatywne („może nałożyć” - art. 85 ust. 1 pkt 5 uoos), a obligatoryjne tylko w przypadku stwierdzenia konieczności ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania (art. 85 ust. 1 pkt 6 uoos). W Raporcie wskazano na konieczność przeprowadzenia analizy porealizacyjnej w zakresie oddziaływań przedsięwzięcia na klimat akustyczny (str. 233 części opisowej Raportu). Jeśli chodzi o postępowanie wymagające udziału społeczeństwa por. wywód w części dotyczącej zarzutów naruszenia przepisów postępowania. Ponadto, jak wynika z Raportu (część opisowa, str. 235, Analiza

możliwych konfliktów społecznych), w projekcie uwzględniono uwagi powstałe po konsultacjach społecznych /.../. Raport został zatwierdzony w postanowieniu RDOŚ z 12.01.2023 r. i następnie w zaskarżonej decyzji. Na etapie postępowania I instancji, po obwieszczeniu o wszczęciu postępowania 17.01.2023 r., wpłynęły protesty, natomiast po wyznaczeniu terminu na zapoznanie się z materiałem dowodowym na końcu postępowania I instancji, nie wpłynęły żadne wnioski i uwagi. Organ I instancji w zaskarżonej decyzji (str. 64) stwierdził, że protesty dotyczyły w szczególności lokalizacji przedsięwzięcia i nadmiernych uciążliwości związanych z emisją zanieczyszczeń do powietrza i emisją hałasu, które będą występować podczas ruchu pojazdów. Odnośne fragmenty Raportu, postanowienia RDOŚ i zaskarżonej decyzji, stanowią odpowiedź na ww. protesty. Stąd, zdaniem Kolegium, nie zostały naruszone art. 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 lit. a i b uoos.

Zaskarżona decyzja została oparta na Raporcie. Brak podstaw do jego kwestionowania, w sytuacji gdy został on zaakceptowany w postanowieniu RDOŚ z 12.01.2023 r. (następnie sprostowanym – jw.).

RDOŚ zaakceptował Raport, w którym uwzględniono występujące w bliższym lub dalszym sąsiedztwie obszary Natura 2000, „Kampinoska Dolina Wisły” i „Dolina Środkowej Wisły”, a ponadto inne obszary wymagające ochrony, a m.in. „Dolinę Bzury - Neru” (planowana inwestycja jest położona w przebiegu korytarza). Nie wyszczególniono jako obszaru chronionego „Doliny Rawki”. W odwołaniach nie wskazano, w jakiej odległości od inwestycji znajduje się „Dolina Rawki”. Wskazano, m.in. w decyzji, że z uwagi na znaczną odległość inwestycji od obszarów chronionych, w szczególności zaliczanych do obszarów Natura 2000, wykluczone jest negatywne oddziaływanie inwestycji na te obszary. Najbliżej położony tego rodzaju obszar – Puszcza Kampinoska PLC 140001- znajduje się w odległości ok. 8,5 km od planowanej inwestycji.

Zgodnie z art. 80 ust. 2 uoos, brak podstaw do badania w postępowaniu w sprawie oos zgodności lokalizacji inwestycji – drogi publicznej z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, gdyż wskazany przepis to wyłącza.

Brak wskazania, co do korelacji planowanej inwestycji z inwestycją Centralnego Portu Komunikacyjnego (linii kolejowej tzw. „szprychy”

i drogi S-50).

Na str. 91 Raportu przeanalizowano wpływ inwestycji (drogi) na bezpieczeństwo ruchu drogowego.

Analizę stanu bieżącego stanowi opis sytuacji nierealizowania przedsięwzięcia (por. wyżej).

W Raporcie wskazano na konieczność przełożenia sieci w związku z planowaną inwestycją, w tym wodociągowej. Stąd w istocie postanowienie RDOŚ i decyzja zatwierdzające ten Raport zostały wydane również na podstawie § 3 ust. 1 pkt 71 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 z późn. zm.) – por. str. 5 decyzji. Pozostałe zarzuty odnośnie Raportu, wobec analizy jego treści, są nietrafne.

W tym stanie sprawy, niezasadny jest wniosek o uchylenie postanowienia RDOŚ z 12.01.2023 r. WOOŚ-I-4221.202.2022.ACH.5 (sprostowanego postanowieniem z 16.03.2013 r. WOOŚ-I-4221.202.2022.ACH.7) uzgadniającego realizację przedmiotowego przedsięwzięcia, tj. uzgadniającego Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko z października 2022 r. wraz z aneksami. Raport ten spełnia wymogi określone w art. 66 uooś, stąd RDOŚ zasadnie go zatwierdził.

Wskazana została w zaskarżonej decyzji częściowo błędna podstawa prawna (art. 84 i art. 85 ust. 2 pkt 2 uooś, które dotyczą decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko), jednakże wobec wydania decyzji na prawidłowej podstawie prawnej – art. 82 i art. 85 ust. 2 pkt 1 uooś (zarzut słusznie postawiony w jednym z odwołań) ww. uchybienie nie ma znaczenia dla przedmiotowej sprawy.

Brak zatem podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji, gdyż odpowiada ona prawu, a w szczególności wskazanym wyżej przepisom, których nie narusza.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w części wstępnej niniejszej decyzji.

POUCZENIE

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Stronnie służy prawo wniesienia na nią skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium

Odwoławczego w Warszawie (ul. Obozowa 57, 01-161 Warszawa), w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia. Zgodnie z § 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r., poz. 535), od skargi na niniejszą decyzję należy wnieść wpis stały w wysokości 200 zł.

Stronie, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania, może być przyznane prawo pomocy. Zgodnie z art. 239 § 1 pkt 4 oraz zgodnie z art. 243 § 1 i art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r., poz. 1302 z późn. zm.), stronie służy prawo ubiegania się o zwolnienie od kosztów sądowych, a także o prawo pomocy:

„Art. 243. § 1. Prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.”

„Art. 244. § 1. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.”

Skład Orzekający:

11....., 21/11....., 31..... *Woloko*

Otrzymują:

1. P. Radosław Wasilewski
2. P. Krystyna Szatkowska
3. P. Alan Tomaszewski
4. P. Sylwester Szatkowski
5. PP. Ewa i Cezary Fedec
6. PP. Justyna i Janusz Pietrowscy
7. P. Małgorzata Wejers
8. P. Mariola Kuśmirek
9. P. Jacek Małczak
10. P. Magdalena Czernic na ręce pełnomocnika – adw. Sylwii Mleczeko
11. Zarząd Powiatu Sochaczewskiego na ręce pełnomocnika p. Dawida Ligody
12. Burmistrz Miasta Sochaczew
13. Pozostałe strony zawiadamiane w drodze obwieszczenia

w trybie art. 49 k.p.a. – z prośbą o obwieszczenie przez organ I instancji.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sochaczewie
3. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie
Dyrektor Zarządu Zlewni w Łowiczu

